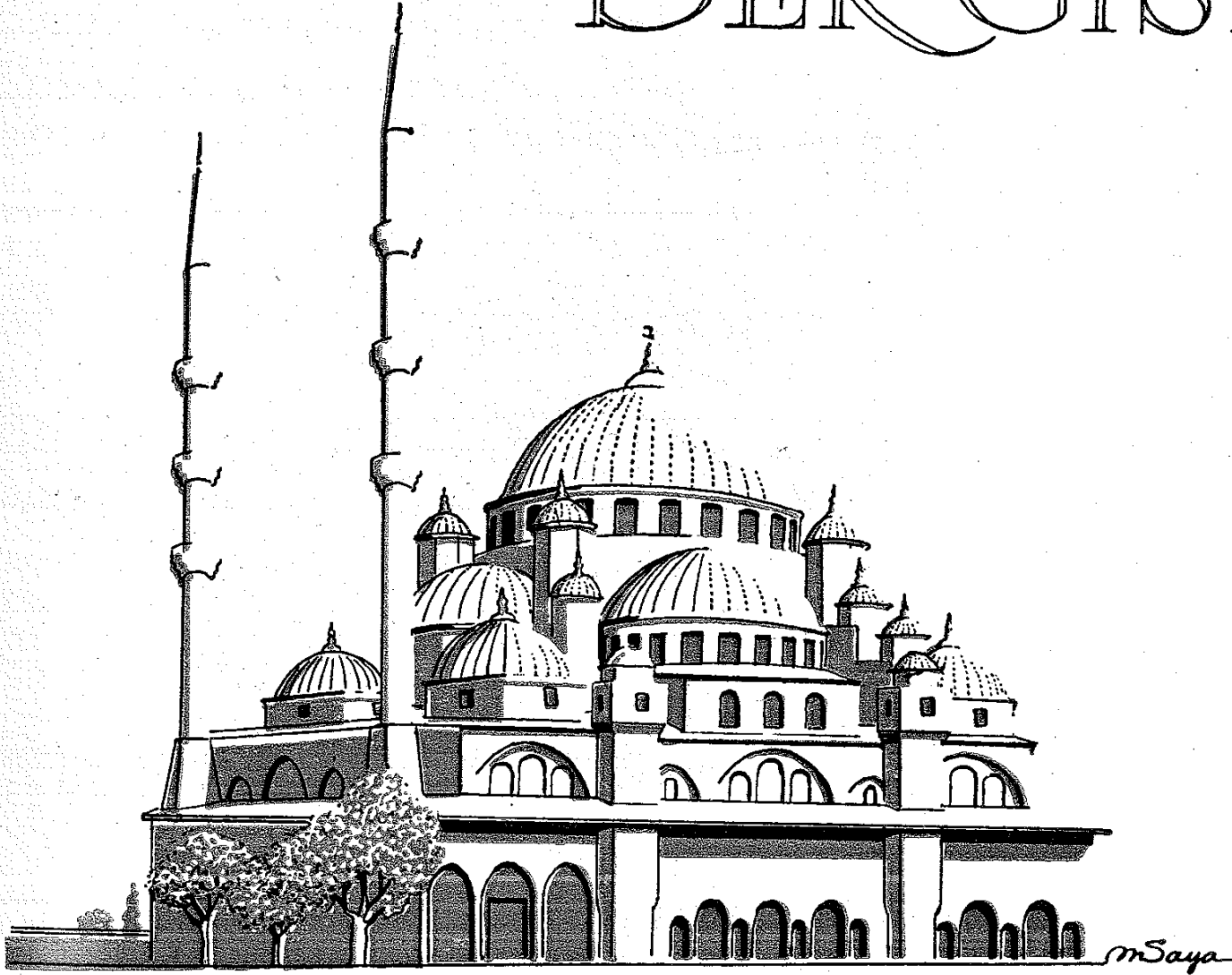

Diyanet

İŞLERİ

BAŞKANLIĞI

DERGİSİ

DİNİ - AHLAKİ - EDEBİ - MESLEKİ AYLIK DERGİ

5. Cilt

Kasım 1966

11. Sayı

E K M E K

Mahmut Aydın ELBEYİOĞLU

Ankara Belediyesinin Temizlik İşleri Müdürlüğü, şehir içinden, her sabah 800 ton çöp toplar ve bunları şehir dışındaki çöplüklere taşır. Bir âmme hizmeti olarak yapılan bu işin maddî hiçbir karşılığı yoktur.

Belediye Başkanı, günlük toplanan çöplerin sun'î gübre yapılmasını, istihsal edilecek gübrelerin Ankara ve çevresindeki çiftçilere maliyetinin pek az üzerinde bir fiyatla satılmasını, böylece, hem çiftçilerimize bir hizmet ve yardım, hem de belediyenin menfaat sağlamasını temin etmek gayesiyle bir çöp fabrikası kurulmasını istemiştir.

7 milyon liraya maledilecek fabrikanın işleyeceği ham maddeyi teşkil eden söp-lerin içerisinde ne miktarda, ne gibi maddelerin mevcut olduğunu anlamak için, geniş çapta harmanlanmış çöplerden bir lâboratuvar tahlili yapılmıştır.

Alınan neticenin çöplerden sun'î gübre istihsal edecek bir fabrikanın kurulmasına elverişli olduğu tesbit edilmiştir. Şu vaziyette fabrikanın kurulması mümkündür. Ancak biz, işin bir başka tarafını ele almak istemekteyiz. Bunun için mevzua dönebiliriz.

Efendim, alınan lâboratuvar neticesine göre, Ankara'dan toplanan çöplerin içinden yüzde 1,5 nisbetinde ekme kırığı çıkıyormuş. Günde 800 ton çöp toplandığına göre, günde 12 ton ekme kırığının çöpler arasına atıldığı ilmen sabit olmuştur. Günde 12 ton ekme kırığı, ayda 360 ton, yılda ise 4 milyon 320 bin ton ekme kırığı eder. Siz bir bu kadar da, sucu ve sütçülerin evlerden topladıkları ekme kırığını hesap ederseniz, elde edilecek yekûn tüyler ürpertici olacaktır. Ve hele Ankara'da bu böyle olduğuna göre, siz İstanbul, Adana, İzmir ve diğer illerimizin ekme zayıatını da şöyle hayal yordamiyle hesaplamaya kalkarsanız, memleketin sırf ekme zayıatından uğradığı zararın altından kalkamayacak kadar büyük olduğunu görürsünüz.

Halkınm dörtte üçü çiftçilikle işgal eden ve buna rağmen yıllık ekme kırığı budayını ithal etmek zorunda kalan memleketimizin durumu maalesef işte budur. Hepimizin ayrı ayrı müsrif insanlar olduğumuz inkâr edilmez. Bu yüzdendir ki, millet olarak da çok israfçı olduğumuz ortaya çıkıyor. Yemek yedikleri lokantada artırdıkları ekme kırığı, çantalarına koyup evlerine götüren Almanları, oraları gezip görenlerimiz anlatırlar. Ekmeğe saygı gösteren, yerde bir ekme parçası gördüğü zaman alıp onu üç defa öpüp başına koyduktan sonra çiğnenmiyecek bir yere koyan bir neslin çocukları olduğumuz halde, ekmeğe ne derece saygısızlık ettiğimiz bir tahlil neticesi ortaya çıkmıştır.

"İşten artmaz dışten artar" gibi bir atasözümüz olmasına rağmen, dışten artırdığımızı çöp sepetine atıyormuşuz da haberimiz bile yokmuş. Çok acı değil mi bu gerçek?

(27/9/1966 tarihli Ankara Ticaret Postası'ndan)